

[Lawaetz]

på arbejdsløsheden og igen give omkostningerne en tak opad?

Lovgivningen på dette felt har jo beklageligvis allerede ødelagt en række danske virksomheder og forhindret nye i at komme i gang. Konsekvenserne af det nye lovkompleks er for mig ganske uoverskuelige.

Det er for det første en udtalt bemyndigelseslov, hvor der simpelt hen ikke er grænser for, hvad en arbejdsvirrig arbejdsminister, som vi jo har i øjeblikket, kan klistre på af bestemmelser. Som altid ved fremsættelsen af et sådant lovforslag er det nogle forholdsvist beskedne omkostninger, arbejdsministeren bebuder, begyndende med 3 mill. kr. i 1979 og stigende til 14 mill. kr., men det bliver jo erfaringsmæssigt altid mere, og jeg har allerede svært ved at tro på de opgivne tal, når jeg ser på oprensningen af nye stillinger.

Lad så gå med denne form for afskaffelse af arbejdsløsheden, som vi er så vant til, men alle disse mennesker, der skal ansættes, skal jo bestille noget, og deres arbejde vil gå ud på at pålægge erhvervslivet nye store byrder og store udgifter til kontrol, registrering, officiel anerkendelse osv. Disse indirekte udgifter er simpelt hen igen uoverskuelige og går igen ud over vore eksportmuligheder og dermed over beskæftigelsen.

Der er naturligvis også nogle skønhedsfejl i lovforslaget. Lad mig blot nævne, at man vil ændre sammensætningen af miljørådet, således at der skal være to arbejdsgivere fra den offentlige sektor, og man prøver så at balancere det af med en lønmotager fra den offentlige sektor. Det er igen sådan en elegant tilsnigelse, hvor det offentliges repræsentanter kan komme til at være udslaggivende.

Hvorfor kan vi ikke slippe for den slags pænt indpakkede forslag, der tvinger os ind i en endnu hårdere opposition og giver os mistanke om hele tiden at blive sngløbet en smule i retning af yderligere socialisering af samfundet? Man begrundet det med, at der i dag, eller ved udgangen af 1977 allerede, var 696.650 ansatte hos det offentlige efter arbejdsministerens tal. Hvor mange der er i dag, tør man dårlig spørge om.

Fremskridtspartiet går også ind for bedst mulig beskyttelse af menneskene, men på baggrund af alt, hvad jeg har kunnet fremføre, trænges der nok snarere til en meget kraftig forenkling og rationalisering på hele dette

lovgivningsområde. Vi må se med kritiske øjne på yderligere overbygninger, overlappings og udbygning af den offentlige sektor. Der kan forhåbentlig stadig blive en smule tid til overs til produktivt arbejde, så det hele ikke går op i lovbestemmelser og papir.

Holm (V):

Lovforslaget indebærer en udbygning af den gældende lovs bestemmelser om stoffers og materialers anvendelse og håndtering i produktionen. Ved lovforslaget pålægges det importører og fabrikanter efter bestemte regler at beskrive et stofs nærmere indhold og dets håndtering i produktionen.

Der er grund til at behandle nye stoffer med en vis skepsis og søge deres påvirkning i arbejdsmiljøet klarlagt. Venstre er enig i, at vi får denne øgede sikkerhed omkring de mange nye stoffer, der kommer til anvendelse i produktionen. Men jeg vil godt understrege, at disse nye bestemmelser dels ikke må føre til en overdreven forsigtighed, dels ikke må kvæle virksomhedernes lyst til at anvende nye stoffer på grund af en for stram og besværlig godkendelsesprocedure.

Jeg vil også godt understrege, at der må ske en rimelig afvejning i forbindelse med den i § 49c omtalte substitution.

Venstre er enig i udvidelsen af arbejdsmiljørådet. Udvidelsen er i første række begrundet i kommunernes selvstændige repræsentation. Omlægningen af bidragene til arbejdsmiljøfondet kan venstre ligeledes tilslutte sig.

Endelig skal jeg understrege vigtigheden af den skærpede tavshedspligt.

Til slut skal jeg nævne betydningen af det internationale samarbejde og vigtigheden af et fornuftigt samarbejde ministerierne imellem, specielt i forhold til miljølovens bestemmelser. I den forbindelse er et godt samarbejde med erhvervslivet afgørende for at nå et godt resultat.

Venstre kan anbefale lovforslaget.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det første, der stikker i øjnene ved gennemlæsning af dette lovforslag til ændring af arbejdsmiljøloven, er de tre ord: »arbejdsministeren kan fastsætte«. De går igen i den ene paragraf efter den anden. Det vil altså sige, at der her er tale om et bemyndigelseslovforslag, så det halve kunne være nok.